

Жүмекен Нәжімеденов

Ән бұлағы

Жүмекен Нәжімеденов

Ән бұлағы

«Public Domain»

Нәжімеденов Ж.

Ән бұлағы / Ж. Нәжімеденов — «Public Domain»,

Содержание

ӘН БҰЛАҒЫ	5
Конец ознакомительного фрагмента.	8

ЖҰМЕКЕН НӘЖІМЕДЕНОВ ӘН БҰЛАҒЫ

ӘН БҰЛАҒЫ

ЖҰМЕКЕН НӘЖІМЕДЕНОВ

(1935–1983)

1. *Қара Ертіс жағасында*

Бір мезет дала шаршап, тау құлазып,
Сай, жыра қарауытып қалды ұзарып.
Жалтақтап жан-жағына қарап жатты,
Қара Ертіс жалыққандай жалғыз ағып.

Жағада ескі жартас тұрды налып,
Көл жатты бір қайғырып, бір қуанып.
Толқындар ұзай алмай түсті әлекке,
шатысып бір-бірімен мың бұралып.

Қырына көк толқынның жел жығылып
Жүр еді; көңілді бір белгі ғылып
айнала шалқи қарап бала-бұлақ
Сарыарқа құшағына келді кіріп...

Екі арна: ән арнасы, су арнасы
Биік ед екеуінің туар басы:
Біреуі – табиғаттың таңдаулысы,
Біреуі – адамзаттың шығармасы...

Күн жүрді ала бұлтта билеп басып,
Айдында: қырғи қуды, үйрек қашып.
Екі арна – егіз арна қосыла ақты,
Бір-бірін жетекке алып, сүйреп қашып...

2. *Хорлан*

Бір қыз бар Хорлан атты Маралдыда
Деген сөз кетті желдей таралды да.

Со қыздың шашбауындай сыңғырлайтын
Маралды ши-қамысы таң алдында.

Көңілді ед көл секілді қарапайым
ерке-сал,
ер жүрек деп тағы атайын:
Ауылда балалармен бірге үйретті
Қысырдың құла тайын, қара тайын...

Жел күнгі Маралдыдай көңілі де өктем,
көңіл барда күз де оған болды көктем.
Секілді көл шарасы, көз жанары
әлде не тәтті бір сыр мөлдіреткен.

Сөйлесе тау суындай еркін еді,
Кедергі тапқан сайын серпіледі.
Көз күлсе жүзі жайнар,
сол бір күлкі
Алдыңа Маралдыны келтіреді...

Өзгеше бітті қызға зерде мүлде,
туғандай толғану мен тебіренуге.
Маралды дауыл күні бір күрсініп,
Осындай бір сұлуды берді өмірге.
Он бес пен он алтыға келгенінде,
Құмартты көкте жұлдыз, жерде гүлге.

Он бес пен он алтыда жасы қыздың...
байқаңыз, ағарғанын басыңыздың!
...Мейлі ғой оқымаса «басы қатып»,
ермексіз болды деп қыз жасыма түк;
қыз болып жалғыз сәтке кесте тіксе,
артынша кетуші еді асық атып.

Көңілін дос-жаранның тасыттырды, ал,
Қымыздай тар ыдыста ашыттырған...
Кінә жоқ бозбаласында ауыл үйдің
өзі еді бәрін бірдей ғашық қылған.

Өзі еді сол жалғанда адам гүлі,
адам гүлі – көңілдің адалдығы.
Бір сөзбен: атақ-даңқы Хорлан қыздың
Арқаға таныстырды Маралдыны.

«Бір қыз бар Маралдыда Хорлан атты,
Хорланды көп көзінен қорғамақ кім?!
Бишілер бу жамылып, суға қызып,
күйшілер перне бойлап жорғалапты.

Жел есті Маралды деп алып ұшып,
Шың тұрды Маралды деп сағым құшып.
Арқада ақ кеуде бұлт Баян-таумен,
Көрісті Маралды деп сағынысып.

Шыдамай Қарқаралы қар жамылған,
Қарайды қара бұлттың ар жағынан.
«Бір қыз бар Маралдыда...
ал, болса ше?
Сен өзің қайдан шықтың,
зар-жақ ұлан?»

...Құс-бегінің жүзінде сыз бар әлі:
көжекті де ілмеді мұз-балағы.
Мергендер тал тасалап,
бір-бірінен
Маралды маралын да қызғанады.

* * *

«Бір қыз бар Маралдыда Хорлан деген,
Барар ем адаспасам Орманменен.
Маралды аспанындай алыс арман,
Маралды көлі жақын болғанменен» –

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.